

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 22. februar 2019

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
C-115/16	N Luxembourg 1 m.fl Grundet de meget lange spørgsmål, er nedenstående et uddrag af de forelagte spørgsmål. 1. Skal artikel 1, stk. 1, i direktiv 2003/49/EF, jf. samme direktivs artikel 1, stk. 4, fortolkes således, at et i en medlemsstat hjemmehørende selskab, der er omfattet af direktivets artikel 3, og som under omstændigheder som de i sagen foreliggende modtager renter fra et datterselskab i en anden medlemsstat, er "retmæssig ejer" af disse renter i direktivets forstand?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet (repræsenteret ved Kammeradvokaten)	Dom	26.02.19
C-116/16	T Danmark m.fl. (sag forelagt af Østre Landsret) Grundet de meget lange spørgsmål, er nedenstående et uddrag af de forelagte spørgsmål. 1. Forudsætter en medlemsstats påberåbelse af direktivets artikel 1, stk. 2, om anvendelsen af interne bestemmelser, som er nødvendige for at hindre svig og misbrug, at den pågældende medlemsstat har vedtaget en specifik national bestemmelse til gennemførelse af direktivets artikel 1, stk. 2, eller at der i national ret findes almindelige bestemmelser eller grundsætninger om svig og misbrug, der kan fortolkes i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet (repræsenteret ved Kammeradvokaten)	Dom	26.02.19
C-117/16	Y Denmark Aps (sag forelagt af Østre Landsret) Grundet de meget lange spørgsmål, er nedenstående et uddrag af de forelagte spørgsmål. Forudsætter en medlemsstats påberåbelse af direktivets artikel 1, stk. 2, om anvendelsen af interne bestemmelser,	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet (repræsenteret ved Kammeradvokaten)	Dom	26.02.19

	<p>som er nødvendige for at hindre svig og misbrug, at den pågældende medlemsstat har vedtaget en specifik national bestemmelse til gennemførelse af direktivets artikel 1, stk. 2, eller at der i national ret findes almindelige bestemmelser eller grundsætninger om svig og misbrug, der kan fortolkes i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2?</p>			
C-118/16	<p>X Danmark A/S (sag forelagt af Østre Landsret)</p> <p>Grundet de meget lange spørgsmål, er nedenstående et uddrag af de forelagte spørgsmål. Skal artikel 1, stk. 1, i direktiv 2003/49/EF, jf. samme direktivs artikel 1, stk. 4, fortolkes således, at et i en medlemsstat hjemmehørende selskab, der er omfattet af direktivets artikel 3, og som under omstændigheder som de i sagen foreliggende modtager renter fra et datterselskab i en anden medlemsstat, er »retmæssig ejer« af disse renter i direktivets forstand?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet (repræsenteret ved Kammeradvokaten)</p>	Dom	26.02.19
C-119/16	<p>C Danmark I (sag forelagt af Østre Landsret)</p> <p>Grundet de meget lange spørgsmål, er nedenstående et uddrag af de forelagte spørgsmål.</p> <p>Skal artikel 1, stk. 1, i direktiv 2003/49/EF (1), jf. samme direktivs artikel 1, stk. 4, fortolkes således, at et i en medlemsstat hjemmehørende selskab, der er omfattet af direktivets artikel 3, og som under omstændigheder som de i sagen foreliggende modtager renter fra et datterselskab i en anden medlemsstat, er »retmæssig ejer« af disse renter i direktivets forstand?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet (repræsenteret ved Kammeradvokaten)</p>	Dom	26.02.19
C-299/16	<p>Z Danmark (sag forelagt af Østre Landsret)</p> <p>1. Skal artikel 1, stk. 1, i direktiv 2003/49/EF, jf. samme direktivs artikel 1, stk. 4, fortolkes således, at et i en medlemsstat hjemmehørende selskab, der er omfattet af direktivets artikel 3, og som under omstændigheder som de i sagen foreliggende modtager renter fra et datterselskab i en anden medlemsstat, er "retmæssig ejer" af disse renter i direktivets forstand?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet (repræsenteret ved Kammeradvokaten)</p>	Dom	26.02.19
T-837/16	<p>Sverige mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2016) 5644 af 7. september 2016 om tilladelse til visse anvendelser af blysulfochromat, gul og blychromatmolybdatsulfat, rød i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (den anfægtede afgørelse), annulleres,</p> <p>— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet Miljøstyrelsen</p>	Dom	07.03.19
C-89/18	<p>A (Forelagt af Østre Landsret)</p> <p>l) I et tilfælde, hvor der er indført "nye restriktioner" for familiesammenføring mellem ægtefæller, der som</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet</p>	GA	14.03.19

	<p>udgangspunkt strider mod stand still-bestemmelsen i artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 (den til aftalen af 12. september 1963 mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet om en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet knyttede afgørelse nr. 1180 af 19. september 1980 fra Associeringsrådet om udvikling af associeringen), og disse restriktioner begrundes med det af Domstolen i dommen af 12. april 2016 i sag C-561114, Gene, jf. også dommen af 10. juli 2014 i sag C-138/13, Dogan, anerkendte hensyn til ”vellykket integration”, kan da en regel som den danske udlændingelovs § 9, stk. 7 – der blandt andet betyder, at det overordnet er en betingelse for familiesammenføring mellem en person, som er tredjelandstatsborger og har opholdstilladelse i Danmark, og dennes ægtefælle, at parrets tilknytning til Danmark er større end til Tyrkiet – anses for ”begrundet i et tvingende alment hensyn, som er egnet til at sikre virkeliggørelsen af det forfulgte lovlige formål og ikke går videre end, hvad der er nødvendigt for at nå formålet”?</p> <p>2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, således at et tilknytningskrav som udgangspunkt anses for egnet til at sikre integrationsformålet. Kan der da, uden at dette strider mod restriktionstesten og proportionalitetskravet:</p> <p>i) anvendes en praksis, hvorefter der, når ægtefællen med opholdstilladelse i medlemsstaten (referencepersonen) først er kommet dertil som 12-13-årig eller senere, ved vurderingen af referencepersonens tilknytning til medlemsstaten lægges betydelig vægt på følgende: om den pågældende enten har haft et længerevarende lovligt ophold i medlemsstaten på ca. 12 år, eller har haft ophold og et fast arbejde i medlemsstaten, som indebærer en væsentlig grad af kontakt og kommunikation med kolleger og eventuelle kunder på medlemsstatens sprog, og som uden væsentlige afbrydelser har varet i mindst 4-5 år, eller har haft ophold og et fast arbejde, som ikke indebærer en væsentlig grad af kontakt og kommunikation med kolleger og kunder på medlemsstatens sprog, uden væsentlige afbrydelser i medlemsstaten i mindst 7-8 år,</p> <p>ii) anvendes en praksis, hvorefter det taler imod opfyldelse af tilknytningskravet, at referencepersonen har bevaret en væsentlig tilknytning til sit hjemland ved at tage på hyppige eller langvarige besøg i hjemlandet, mens korterevarende ferieophold eller skoleophold ikke taler imod en tilladelse,</p> <p>iii) anvendes en praksis, hvorefter det med meget betydelig styrke taler imod opfyldelse af tilknytningskravet, at der foreligger en såkaldt ”gift, skilt og gift igen”-situation.</p>	(repræsenteret ved Kammeradvokaten)		
--	---	-------------------------------------	--	--

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Processkridt	Dato
C-497/17	<p>Oeuvre d'assistance aux bêtes d'abattoirs</p> <p>Skal de gældende EU-retlige forskrifter, der bl.a. fremgår af: – artikel 13 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde – Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 af 28. juni 2007, hvortil gennemførelsesbestemmelser er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 889/2008 af 5. september 2008 – og Rådets forordning (EF) nr. 1099/2009 af 24. september 2009 fortolkes således, at de tillader eller forbyder, at EU-mærket »økologisk landbrug« udstedes til produkter fremstillet af dyr, som uden forudgående bedømmelse har været genstand for en rituel slagtning, der er foretaget under overholdelse af de betingelser, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1099/2009?</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	26.02.19
C-581/17	<p>Wächtler</p> <p>Sagen vedrører: Skal bestemmelserne i aftalen af 21. juni 1999 mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer, som trådte i kraft den 1. juni 2002, navnlig aftalens præambel samt artikel 1, 2, 4, 6, 7, 16 og 21 og bilag I, artikel 9, fortolkes således, at de er til hinder for lovgivning i en medlemsstat, hvorefter latente, endnu ikke realiserede stigninger i værdien af selskabsrettigheder beskattes (uden henstand) for at sikre, at intet materielt beskatningsgrundlag undgår beskatning, når en statsborger i denne medlemsstat, der er fuldt skattepligtig i denne stat, flytter fra denne stat til Schweiz og ikke til en EU-medlemsstat eller en stat, som er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS)?</p>	Skatteministeriet	Dom	26.02.19
C-33/18	<p>V</p> <p>Skal artikel 87, stk. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger fortolkes således, at en person, der, inden den 1. maj 2010, indledte en lønnet beskæftigelse i Storhertugdømmet Luxembourg og selvstændig virksomhed i Belgien, for at være omfattet af den lovgivning, der finder anvendelse i henhold til forordning nr. 883/2004, skal indgive en udtrykkelig anmodning herom, selv om den pågældende ikke var omfattet af den belgiske lovgivning før den 1. maj 2010 og først var omfattet af den belgiske lovgivning om den sociale sikringsordning for selvstændige erhvervsdrivende med tilbagevirkende kraft efter udløbet af den frist på tre måneder, der løb fra den 1. maj 2010? • Hvis det første spørgsmål besvares bekræftende, medfører anmodningen som omhandlet i artikel 87, stk. 8, i forordning nr. 883/2004 indgivet under de ovenfor beskrevne omstændigheder da anvendelse af lovgivningen i den kompetente medlemsstat i henhold til forordning (EF) nr. 883/2004 med tilbagevirkende kraft fra den 1. maj 2010?</p>	Beskæftigelsesministeriet	GA	26.02.19
C-129/18	<p>SM</p> <p>1) Er et barn, som er sat under permanent juridisk værgemål hos en unionsborger eller unionsborgere på grundlag af</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	26.02.19

	<p>»kefalah« eller en tilsvarende ordning, der er fastsat i lovgivningen i den pågældendes oprindelsesland, en »direkte efterkommer« som omhandlet i artikel 2, nr. 2), litra c), i direktiv 2004/38? 2) Kan andre bestemmelser i direktivet, særligt artikel 27 og 35, fortolkes således, at de er til hinder for, at børn, der er ofre for eller risikerer udnyttelse, misbrug eller menneskehandel, får tilladelse til indrejse? 3) Har en medlemsstat ret til, inden den anerkender et barn, som ikke er efterkommer i lige linje til EØS-statsborgeren, som direkte efterkommer i henhold til artikel 2, nr. 2), litra c), at undersøge, om procedurene for at sætte barnet under den pågældende EØS-statsborgers værgemål eller tillægge denne forældremyndighed over barnet gjorde det muligt at tage tilstrækkeligt hensyn til det pågældende barns tarv?</p>	Børne- og Socialministeriet		
C-563/17	<p>Associação Peço a Palavra e.a</p> <p>Sagen vedrører : 1) Er det i strid med EU-retten, navnlig artikel 49 TEUF og 54 TEUF, samt de principper, der indgår deri, at et krav om opretholdelse af hovedsædet for og den faktiske ledelse af et statsejet selskab, der driver luftfartsvirksomhed i den medlemsstat, hvor det blev oprettet, i forbindelse med proceduren for den indirekte privatisering af dette selskabs egenkapital opstilles i de dokumenter, der regulerer denne procedure, som kriterium for udvælgelse af købstilbuddene fra de potentielle investorer og af de tilbud, der afgives i forbindelse med udbudsproceduren? 2) Er det i strid med EU-retten, navnlig artikel 56 TEUF og 57 TEUF og de principper, der indgår deri, samt princippet om forbud mod forskelsbehandling, proportionalitetsprincippet og nødvendighedsprincippet, at et krav om, at den erhvervende enhed skal opfylde den offentlige serviceforpligtelse, i forbindelse med proceduren for den indirekte privatisering af det nævnte selskabs egenkapital opstilles i de dokumenter, der regulerer denne procedure, som kriterium for udvælgelse af købstilbuddene fra de potentielle investorer og af de tilbud, der afgives i forbindelse med udbudsproceduren? 3) Er det i strid med EU-retten, navnlig artikel 56 TEUF og 57 TEUF og de principper, der indgår deri, at et krav om, at den erhvervende enhed skal opretholde og udvikle det nuværende nationale centrum for operationer (hub), i forbindelse med proceduren for den indirekte privatisering af det nævnte selskabs egenkapital opstilles i de dokumenter, der regulerer denne procedure, som kriterium for udvælgelse af købstilbuddene fra de potentielle investorer og af de tilbud, der afgives i forbindelse med udbudsproceduren? 4) Under hensyn til det nævnte selskabs virksomhed, og når det tages i betragtning, at overdragelsen af dets egenkapital er genstand for en privatiseringsprocedure, skal det da antages, at en sådan virksomhed udgør en tjenesteydelse i det indre marked, der er omfattet af direktiv 2006/123/EF, og at undtagelsen i dette direktivs artikel 2, nr. 2), litra d), om tjenesteydelser på transportområdet, foreligger? Er den nævnte procedure i givet fald ligeledes omfattet af det nævnte direktiv? 5) Såfremt det fjerde spørgsmål besvares bekræftende, er det da i strid med det nævnte direktivs artikel 16 og 17, at et krav om, at den erhvervende enhed skal opfylde den offentlige serviceforpligtelse, i forbindelse med proceduren for den indirekte privatisering af det nævnte selskabs egenkapital, opstilles i de dokumenter, der regulerer denne procedure, som</p>	<p>Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen</p> <p>Transport-, Bygnings- og Boligministeriet</p>	Dom	27.02.19

	<p>kriterium for udvælgelse af købstilbuddene fra de potentielle investorer og af de tilbud, der afgives i forbindelse med udbudsproceduren? 6) Såfremt det fjerde spørgsmål besvares bekræftende, er det da i strid med det nævnte direktivs artikel 16 og 17, at et krav om, at den erhvervende enhed skal opretholde og udvikle det nuværende nationale centrum for operationer (hub), i forbindelse med proceduren for den indirekte privatisering af det nævnte selskabs egenkapital opstilles i de dokumenter, der regulerer denne procedure, som kriterium for udvælgelse af købstilbuddene fra de potentielle investorer og af de tilbud, der afgives i forbindelse med udbudsproceduren?</p>			
C-388/17	<p>SJ</p> <p>Spørgsmål 1: Skal artikel 5, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2004/17/EF fortolkes således, at der foreligger et net til transporttjenester, når transporttjenester på et statsligt forvaltet jernbanenet til national og international jernbanetrafik leveres i henhold til bestemmelser i national lovgivning, som gennemfører direktiv 2012/34/EU, hvilke bestemmelser indebærer, at tildelingen af jernbaneinfrastrukturkapacitet baseres på ansøgninger fra jernbanevirksomheder, og at samtlige ansøgninger skal imødekommes i videst muligt omfang? Spørgsmål 2: Skal artikel 5, stk. 1, første afsnit, i direktiv 2004/17/EF fortolkes således, at en virksomhed, der udføres af en jernbanevirksomhed som omhandlet i direktiv 2012/34/EU, og som indebærer, at offentligheden tilbydes transporttjenester på et jernbanenet, udgør tilrådighedsstillelse eller drift af net som omhandlet i bestemmelsen?</p>	Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	Dom	28.02.19
C-579/17	<p>Gradbeništvo Korana</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, EUT 2012, L 351, fortolkes således, at sager, som omhandler håndhævelsen af Bauarbeiter-Urlaubsund Abfertigungskasses (ferie- og aftrædelseskasse for ansatte i byggebranchen, herefter »BUAK«) krav på tillæg mod arbejdsgivere som følge af udstationering af arbejdstagere uden sædvanligt arbejdssted i Østrig med henblik på udførelse af arbejde eller i forbindelse med overladelse af arbejdskraft til Østrig eller mod arbejdsgivere med hjemsted uden for Østrig i forbindelse med beskæftigelse af arbejdstagere med sædvanligt arbejdssted i Østrig, er »civil- og handelsretlige sager«, på hvilke den nævnte forordning finder anvendelse, selv om BUAK's krav på tillæg ganske vist vedrører privatretlige ansættelsesforhold og har til formål at dække arbejdstagernes privatretlige krav på ferie og feriepenge på grundlag af ansættelsesforholdene med arbejdsgiverne, men— såvel størrelsen af arbejdstagernes krav på feriepenge i forhold til BUAK som størrelsen af BUAK's krav på tillæg i forhold til arbejdsgiverne fastsættes ved kontrakt eller overenskomst, men ved en bekendtgørelse fra en forbundsminister,— de tillæg, som arbejdsgiverne skylder BUAK, foruden at dække udgiften til de ferievederlag, der skal betales til arbejdstagerne, også tjener til at dække BUAK's administrationsomkostninger og— BUAK i forbindelse med forfølgelse og håndhævelse af sine krav på sådanne tillæg i kraft af lovbestemmelse har mere vidtgående beføjelser end en privatperson, idet— arbejdsgiverne under</p>	Beskæftigelsesministeriet	Dom	28.02.19

	sanktion af bøde er forpligtet til at indgive såvel begivenhedsrelaterede som månedlige indberetninger til BUAK under anvendelse af BUAK's kommunikationskanaler, til at medvirke og tåle kontrolforanstaltninger fra BUAK, til at give indsigt i løn-, forretnings og øvrige bilag og til at give oplysninger til BUAK og– BUAK i tilfælde af arbejdsgivernes tilsidesættelse af indberetningspligten har ret til at beregne de tillæg, som arbejdsgiverne skylder, på grundlag af egne undersøgelser, idet BUAK's krav på tillæg i så fald uafhængigt af de faktiske forhold i forbindelse med udstationeringen henholdsvis beskæftigelsen har gyldighed i den størrelse, som BUAK har beregnet?			
C-624/17	<p>Tronex</p> <p>Sagen vedrører: (1) Det første spørgsmål 1.1) Skal en detailhandler, som leverer en genstand, som en forbruger har returneret til ham, eller en genstand, som er blevet overflødig i hans sortiment, tilbage til sin leverandør (det være sig importøren, engroshandleren, distributøren, producenten eller en anden, som han har modtaget genstanden fra) anses for at være en indehaver, der skiller sig af med genstanden som omhandlet i rammedirektivets artikel 3, nr. 1)? 1.2) Har det nogen betydning for besvarelsen af spørgsmål 1.1), om der herved er tale om en genstand, som har en mangel eller en defekt, der er nem at afhjælpe? 1.3) Har det nogen betydning for besvarelsen af spørgsmål 1.1), om der herved er tale om en genstand, der har en mangel eller en defekt af et sådant omfang eller betydning, at genstanden som følge heraf ikke længere er egnet til eller kan bruges til sit oprindelige formål? (2) Det andet spørgsmål 2.1) Skal en detailhandler eller en leverandør, som videresælger en genstand, som en forbruger har returneret til ham, eller en genstand, som er blevet overflødig i hans sortiment, til en opkøber (af restpartier), anses for at være en indehaver, der skiller sig af med genstanden som omhandlet i rammedirektivets artikel 3, nr. 1)? 2.2) Har størrelsen af den købspris, som opkøberen skal betale til detailhandleren eller leverandøren, betydning for besvarelsen af spørgsmål 2.1)? 2.3) Har det nogen betydning for besvarelsen af spørgsmål 2.1), om der er tale om en genstand, som har en mangel eller en defekt, der er nem at afhjælpe? 2.4) Har det nogen betydning for besvarelsen af spørgsmål 2.1), om der er tale om en genstand, der har en mangel eller en defekt af et sådant omfang eller betydning, at genstanden som følge heraf ikke længere er egnet til eller kan bruges til sit oprindelige anvendelsesformål? (3) Det tredje spørgsmål 3.1) Skal en opkøber, der til en (udenlandsk) tredjemand videresælger hos detailhandlere eller leverandører opkøbte varer, der er returneret af forbrugere og/eller blevet overflødig, anses for at være en indehaver, der skiller sig af med genstanden som omhandlet i rammedirektivets artikel 3, nr. 1)? 3.2) Har størrelsen af den købspris, som tredjemanden skal betale til opkøberen, betydning for besvarelsen af spørgsmål 3.1)? 3.3) Har det betydning for besvarelsen af spørgsmål 3.1), om varepartiet også indeholder varer, som har en mangel eller en defekt, der er nem at afhjælpe?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	28.02.19

	<p>3.4) Har det betydning for besvarelsen af spørgsmål 3.1), om varepartiet også indeholder varer, der har en mangel eller en defekt af et sådant omfang eller betydning, at den omhandlede genstand som følge heraf ikke længere er egnet til eller kan bruges til sit oprindelige anvendelsesformål?</p> <p>3.5) Har det betydning for besvarelsen af spørgsmål 3.3), eller spørgsmål 3.4), hvilken procentsats de defekte varer udgør af hele det parti, der er videresolgt til tredjemanden? I bekræftende fald, hvilken procentsats er da afgørende?</p>			
C-649/17	<p>Amazon EU</p> <p>EU-Domstolen forelægges følgende præjudicielle spørgsmål om fortolkning af artikel 6, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder (EUT 2011, L 304, s. 64): 1. Kan medlemsstaterne fastsætte en bestemmelse, der – sådan som bestemmelsen i artikel 246a § 1, stk. 1, første punktum, nr. 2, i Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuch (lov om ikrafttrædelse af den tyske borgerlige lovbog, herefter »EGBGB«) – pålægger den erhvervsdrivende i forbindelse med indgåelse af aftaler om fjernsalg, og inden forbrugeren indvilliger i at indgå aftalen, altid (og ikke blot eventuelt (»gegebenenfalls«)) at stille sit telefonnummer til rådighed? 2. Betyder udtrykket »gegebenenfalls« [»eventuelle«] (der anvendes i den tyske version) i artikel 6, stk. 1, litra c), i direktiv 2011/83/EU, at en erhvervsdrivende kun er forpligtet til at give oplysning om kommunikationsmidler, der faktisk allerede findes i virksomheden, og at den erhvervsdrivende altså ikke har pligt til at oprette en ny telefon- eller telefaxforbindelse eller e-mailkonto, såfremt han beslutter også at indgå aftaler om fjernsalg inden for rammerne af sin virksomhed? 3. Såfremt andet spørgsmål skal besvares bekræftende: Betyder udtrykket »gegebenenfalls« [eventuelle] (der anvendes i den tyske version) i artikel 6, stk. 1, litra c), i direktiv 2011/83/EU, at de kommunikationsmidler, der allerede findes i en virksomhed, kun er de kommunikationsmidler, som den erhvervsdrivende i hvert fald også faktisk anvender til [org. s. 3] kontakt med forbrugerne i forbindelse med indgåelse af aftaler om fjernsalg, eller omfatter de kommunikationsmidler, der allerede findes i virksomheden, også sådanne kommunikationsmidler, som den erhvervsdrivende hidtil udelukkende har anvendt til andre formål, såsom kommunikation med andre erhvervsdrivende eller myndigheder? 4. Er opregningen af kommunikationsmidler i artikel 6, stk. 1, litra c), i direktiv 2011/83/EU, nemlig telefon, telefax og e-mail, udtømmende, eller kan den erhvervsdrivende også benytte andre kommunikationsmidler, der ikke nævnes i bestemmelsen – såsom internet-chat eller et system med opringning til forbrugeren – såfremt der herved sikres en hurtig kontaktetablering og effektiv kommunikation? 5. Er det afgørende ved anvendelsen af kravet om gennemsigtighed i artikel 6, stk. 1, i direktiv 2011/83/EU, hvorefter den erhvervsdrivende skal give forbrugeren oplysning om de i</p>	Forbruger-ombudsmanden	GA	28.02.19

	artikel 6, stk. 1, litra c), i direktiv 2011/83/EU nævnte kommunikationsmidler på en klar og forståelig måde, at oplysningen gives hurtigt og effektivt?			
C-673/17	Planet49 1. a) Er der tale om et gyldigt samtykke som omhandlet i artikel 5, stk. 3, og artikel 2, litra f), i direktiv 2002/58/EF, sammenholdt med artikel 2, litra h), i direktiv 95/46/EF, når lagringen af oplysninger eller adgang til oplysninger, som allerede er lagret på brugerens terminal, tillades ved hjælp af en forudindstillet afkrydsningsrubrik, som brugeren skal vælge fra for at nægte sit samtykke? b) Gør det en forskel i forbindelse med anvendelsen af artikel 5, stk. 3, og artikel 2, litra f), i direktiv 2002/58/EF, sammenholdt med artikel 2, litra h), i direktiv 95/46/EF, om de oplysninger, der lagres eller hentes, er personoplysninger? c) Foreligger der under de omstændigheder, der er nævnt i spørgsmål 1 a), samtykke som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2016/679? 2. Hvilke oplysninger skal tjenesteudbyderen give brugeren i forbindelse med de klare og fyldestgørende oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 5, stk. 3, i direktiv 2002/58/EF? Omfatter disse også cookiernes funktionsvarighed og spørgsmålet om, hvorvidt tredjemand får adgang til cookieerne?	Erhvervsstyrelsen Erhvervsministeriet	GA	28.02.19
C-677/17	Çoban Skal artikel 6, stk. 1, i afgørelse nr. 3/80, sammenholdt med tillægsprotokollens artikel 59, fortolkes således, at den er til hinder for en lovbestemt ordning i en medlemsstat, såsom TW's artikel 4a, på grundlag af hvilken en tilkendt supplerende ydelse trækkes tilbage, når modtageren bosætter sig i Tyrkiet, herunder når modtageren har forladt denne medlemsstats område af egen drift? Har det herved betydning, at den pågældende på flyttetidspunkt ikke længere har ret til ophold i henhold til associeringsordningen, men har en EU-opholdstilladelse for fastboende udlændinge? Har det herved betydning, at den pågældende i henhold til den nationale lovgivning har mulighed for at vende tilbage inden et år efter flytningen og herved få tillægget tilbage, og at denne mulighed består, så længe den pågældende har en EU-opholdstilladelse for fastboende udlændinge?	Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	28.02.19
C-682/17	ExxonMobil Production Deutschland Sagen vedrører: 1. Er et anlæg, der fremstiller et produkt, hvis fremstilling ikke er omfattet af de aktiviteter, der er nævnt i bilag I til direktiv 2003/87/EF (som i den foreliggende sag fremstilling af svovl), og i hvilket der samtidig udøves aktiviteten »forbrænding af brændsel i anlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW«, som i henhold til bilag I til direktiv 2003/87/EF er omfattet af emissionshandelsordningen, elektricitetsgenerator som omhandlet i artikel 3, litra u), i direktiv 2003/87/EF, når der i en sekundær installation til dette anlæg også fremstilles elektricitet til anlægget, og en (lille) del af denne elektricitet afgives til det offentlige elnet mod vederlag? 2. I tilfælde af, at første spørgsmål besvares bekræftende, spørges: Såfremt et anlæg som beskrevet i første spørgsmål er en elektricitetsgenerator som omhandlet i artikel 3, litra u), i direktiv 2003/87/EF, kan dette anlæg da også modtage en tildeling for varme i henhold til Kommissionens afgørelse	Energistyrelsen	GA	28.02.19

	<p>2011/278/EU i tilfælde, hvor varmen opfylder betingelserne i artikel 3, litra c), i afgørelse 2011/278/EU, men ikke er omfattet af de i artikel 10 a, stk. 1, tredje afsnit, stk. 3 og 4, i direktiv 2003/87/EF nævnte kategorier, dvs. varme fra forbrænding af affaldsgasser til fremstilling af elektricitet, fjernvarme og højeffektiv kraftvarmeproduktion? 3. Såfremt en tildeling for den i sagsøgerens anlæg producerede varme er mulig i henhold til besvarelsen af de første to spørgsmål: Er den CO₂, som udledes fra gasblandingen til atmosfæren i forbindelse med behandling af naturgas (i form af sur gas) i den såkaldte Claus-proces ved udskillelse af indholdet af CO₂ i naturgassen, emissioner, der som omhandlet i artikel 3, litra h), første punktum, i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU finder sted som følge af den i artikel 3, litra h), nr. v), nævnte proces? a) Kan CO₂-udledninger som omhandlet i artikel 3, litra h), første punktum, i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU, »finde sted som følge af« en proces, i hvilken den i råstoffet iboende CO₂ fysisk udskilles af gasblandingen og udledes i atmosfæren, uden at der ved den proces, der finder sted i denne forbindelse, opstår yderligere kuldioxid, eller forudsætter denne bestemmelse obligatorisk, at den CO₂, der udledes til atmosfæren, opstår første gang som resultat af processen? b) »bruges« der som omhandlet i artikel 3, litra h), nr. v), i Kommissionens afgørelse 2011/278/EU et kulstofholdigt råmateriale, når den naturligt forekommende naturgas i forbindelse med den såkaldte Claus-proces anvendes til svovlproduktion, og den i naturgassen iboende kuldioxid herved udledes til atmosfæren, uden at den i naturgassen iboende kuldioxid deltager i den kemiske reaktion, der finder sted i processen, eller forudsætter begrebet »brug« obligatorisk, at kulstoffet deltager i den kemiske reaktion, der finder sted, eller sågar er nødvendigt for denne? 4. Såfremt tredje spørgsmål besvares bekræftende: Ud fra hvilket benchmark sker gratistildelingen af emissionskvoter, såfremt et anlæg, der er omfattet af emissionshandelsordningen, både opfylder kriterierne for at udgøre en delinstallation med varmebenchmark og kriterierne for at udgøre en delinstallation med procesemissioner? Har en ret til tildeling med varmebenchmark forrang frem for en ret til tildeling for procesemissioner, eller har retten til tildeling for procesemissioner som den mere specielle bestemmelse forrang frem for varmebenchmarket og brændselsbenchmarket?</p>			
C-723/17	<p>Craeynest e.a.</p> <p>1) Skal artikel 4, stk. 3, og artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union, sammenholdt med artikel 288, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde samt med artikel 6 og 7 i [Europa- Parlamentets og Rådets] direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa, fortolkes således, at såfremt det gøres gældende, at en medlemsstat ikke har placeret prøvetagningsstederne i en zone i overensstemmelse de kriterier, der er fastsat i punkt B, nr. 1, litra a), i bilag III til dette direktiv, skal de nationale retter på begæring af private, der er direkte eksponeret ved overskridelsen af grænseværdien som omhandlet i direktivets artikel 13, stk. 1, undersøge, om prøvetagningsstederne er placeret i overensstemmelse med disse kriterier, og hvis dette ikke er tilfældet, træffe alle nødvendige foranstaltninger over for de nationale myndigheder,</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	28.02.19

	<p>såsom udstedelse af et påbud om, at prøvetagningsstederne placeres i overensstemmelse med disse kriterier?</p> <p>2) Er der sket en overskridelse af en grænseværdi som omhandlet i artikel 13, stk. 1, og artikel 23, stk. 1, i direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa, såfremt en overskridelse af en grænseværdi med midlingstid på et kalenderår, således som det følger af bilag XI til dette direktiv, allerede er fastslået på grundlag af måleresultaterne fra et enkelt prøvetagningssted som omhandlet i direktivets artikel 7, eller sker der kun en sådan overskridelse, når dette fremgår af gennemsnittet af måleresultaterne fra alle prøvetagningssteder i en bestemt zone i direktivets forstand?</p>			
C-729/17	<p>Europa-Kommissionen mod Den Helleenske Republik</p> <p>Påstande: — Det fastslås, at Den Helleenske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 49 TEUF samt artikel 15, stk. 2, litra b) og c), og artikel 15, stk. 3, i direktiv 2006/123/EF (1), idet den i medfør af lov 3898/2010 og præsidentdekret 123/2011 har begrænset den retlige form af udbydere af mediationsuddannelser til nonprofitorganisationer, som skal være oprettet af mindst en advokatsammenslutning og mindst et erhvervskammer i Grækenland.— Det fastslås, at Den Helleenske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 49 TEUF og artikel 13, 14 og 50, stk. 1, i samt bilag VII til direktiv 2005/36/EF (2), idet den har undergivet proceduren for anerkendelse af akademiske kvalifikationer betingelser i form af yderligere krav vedrørende certifikaters indhold, har pålagt udligningsforanstaltninger uden en forudgående vurdering af reelle forskelle, og har opretholdt bestemmelser, som fører til forskelsbehandling, ved at kræve, at en ansøger, der ønsker godkendelse som professionel mediator, og som har en godkendelse opnået i udlandet eller fra en godkendt udenlandsk uddannelsesinstitution efter at have fulgt undervisning i Grækenland, skal have erfaring svarende til deltagelse i mindst tre mediationsprocedurer.</p> <p>— Den Helleenske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Uddannelses- og Forskningsministeriet	GA	28.02.19
C-9/18	<p>Meyn</p> <p>Gælder pligten til anerkendelse efter artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort (EUT L 403 af 30.12.2006, s. 18, herefter »tredje kørekortdirektiv«) – også, når en medlemsstat i Den Europæiske Union har ombyttet et kørekort uden at foretage egnethedskontrol, hvis det forrige kørekort ikke er omfattet af pligten til anerkendelse (her: det forrige kørekort udstedt af en anden medlemsstat i Den Europæiske Union beroede for sit vedkommende på ombytning af et kørekort udstedt af et tredjeland, jf. tredje kørekortdirektivs artikel 11, stk. 6, tredje punktum)?</p>	Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	Dom	28.02.19
C-254/18	<p>Syndicat des cadres de la sécurité intérieure</p> <p>1. Skal bestemmelserne i artikel 6 og 16 i direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden fortolkes således, at de indfører et krav om en løbende referenceperiode, eller således, at de overlader det til medlemsstaterne at vælge, om denne periode skal være løbende eller fast?</p>	Beskæftigelsesministeriet	GA	28.02.19

	2. Såfremt disse bestemmelser skal fortolkes således, at de indfører et krav om en løbende referenceperiode, berører den mulighed for at fravige artikel 16, litra b), der åbnes med artikel 17, da ikke blot referenceperiodens varighed, men også dens løbende karakter?			
T-414/16	Drex Technologies mod Rådet Påstande: — Sagsøgerens søgsmål antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold. — Afgørelse (FUSP) 2016/850 af 27. maj 2016 samt de efterfølgende retsakter til gennemførelse heraf annulleres følgelig, for så vidt som de angår sagsøgeren. — Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet (JTFM)	Dom	28.02.19
T-440/16	Souruh mod Rådet Påstande: — Sagsøgerens søgsmål antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold. — Afgørelse (FUSP) 2016/850 af 27. maj 2016 samt de efterfølgende retsakter til gennemførelse heraf annulleres følgelig, for så vidt som de angår sagsøgeren. — Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet (JTFM)	Dom	28.02.19
T-415/16	Almashreq Investment Fund mod Rådet Påstande: — Sagsøgerens søgsmål antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold. — Som følge heraf annulleres afgørelse (FUSP) 2016/850 af 27. maj 2016 samt de efterfølgende retsakter til gennemførelse heraf, for så vidt som de angår sagsøgeren. — Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet (JTFM)	Dom	28.02.19
C-349/17	Eesti Pagar a) Skal artikel 8, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2008 om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til EFtraktatens artikel 87 og 88 (Generel gruppefritagelsesforordning) fortolkes således, at gennemførelsen af »projektet eller aktiviteten« i forbindelse med denne bestemmelse er blevet påbegyndt, når den aktivitet, hvortil støtten ydes, eksempelvis består i køb af et anlæg og købskontrakten vedrørende det pågældende anlæg er blevet indgået? Har medlemsstaternes myndigheder beføjelse til at vurdere en manglende overholdelse af det kriterium, der er fastsat i den nævnte bestemmelse, på grundlag af de omkostninger, der er forbundet med en ophævelse af kontrakten, der er i strid med kravet om tilskyndelsesvirkning? Såfremt medlemsstaternes myndigheder har en sådan beføjelse, hvor store skal de omkostninger (i procent), der er forbundet med en ophævelse af kontrakten, da være, for at det kan lægges til grund, at de er tilstrækkeligt marginale set ud fra synspunktet om opfyldelsen af kravet om tilskyndelsesvirkning? b) Er en medlemsstats myndighed forpligtet til også at tilbagesøge ulovlig støtte, som denne har ydet, når Europa-Kommissionen ikke har truffet beslutning herom? c) Kan en medlemsstats myndighed, der beslutter at yde en støtte – ud fra den fejlagtige antagelse, at der er tale om en støtte, der opfylder betingelserne for gruppefritagelse, mens myndigheden i virkeligheden yder en ulovlig støtte – skabe grundlag for en berettiget forventning hos støttemodtagerne? Er det navnlig tilstrækkeligt til at skabe en berettiget forventning hos modtagerne, at medlemsstatens	Skatteministeriet Miljø- og Fødevareministeriet Energistyrelsen	Dom	05.03.19

	<p>myndighed ved tildelingen af den ulovlige støtte er bekendt med de omstændigheder, der medfører, at støtten ikke er omfattet af gruppefritagelsen? Såfremt det ovenstående spørgsmål besvares bekræftende, skal offentlighedens interesse og den enkelte borgers interesse afvejes indbyrdes. Er det i forbindelse med denne afvejning af betydning, om Europa-Kommissionen har truffet en beslutning vedrørende den omhandlede støtte, hvorved Europa-Kommissionen har erklæret den for uforenelig med fællesmarkedet? d) Hvilken forældelsesfrist gælder for en medlemsstats myndigheds tilbagesøgning af ulovlig støtte? Er denne frist på ti år i overensstemmelse med det tidsrum, hvorefter støtten i henhold til artikel 1 og 15 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 bliver til en eksisterende støtte og ikke længere kan tilbagesøges, eller på fire år i henhold til artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser? Hvad er retsgrundlaget for en sådan tilbagesøgning, hvis støtten blev ydet fra en strukturfond: artikel 108, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde eller Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser? e) Såfremt en medlemsstats myndighed tilbagesøger ulovlig støtte, er den da forpligtet til at afkræve modtageren renter af den ulovlige støtte? I bekræftende fald, hvilke regler finder da anvendelse på renteberegningen – bl.a. med hensyn til rentesatsen og beregningsperioden?</p>			
T-289/15	<p>Hamas mod Rådet</p> <p>Rådets afgørelse (FUSP) 2015/521 af 26. marts 2015 om ajourføring og ændring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, og om ophævelse af afgørelse 2014/483/FUSP, annulleres, for så vidt som den vedrører Hamas (herunder Hamas-Izz-al-Din-al-Quassem). Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/513 af 26. marts 2015 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) nr. 790/2014, annulleres, for så vidt som den vedrører Hamas (herunder Hamas-Izz-al-Din-al-Quassem). Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Erhvervsstyrelsen	Dom	06.03.19
C-643/17	<p>Suez II</p> <p>Sagen vedrører: Skal det i henhold til artikel 313, stk. 1, i gennemførelsesbestemmelserne antages, at de i de foreliggende tilfælde omhandlede varer har karakter af fællesskabsvarer, hvis det ikke godtgøres, at de ikke har denne status, eller [...] skal de anses for at være varer, som er indført på toldområdet i henhold til artikel 3 i [EF-toldkodeksen], og som er omfattet af den i denne artikel 313, stk. 2, litra a), første del, fastsatte undtagelse, og hvorfor det kun anerkendes, at varer, for hvilke det godtgøres, at de har været genstand for fremgangsmåderne for overgang til fri omsætning på Unionens toldområde, har status som fællesskabsvarer[?]</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	07.03.19

C-32/18	<p>Moser</p> <p>1. Skal artikel 60, stk. 1, andet punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (herefter »forordning nr. 883/2004«) fortolkes således, at en subsidiært kompetent medlemsstat (Østrig) til en forælder med bopæl og lønnet beskæftigelse i en i henhold til artikel 68, stk. 1, litra b), nr. i), i forordning nr. 883/2004 primært kompetent medlemsstat (Tyskland) som familieydelse skal udbetale forskellen mellem den i den primært kompetente medlemsstat udbetalte forældreydelse og den anden medlemsstats indkomstbestemte børnepasningsydelse, hvis begge forældre bor med de fælles børn i den primært kompetente medlemsstat, og kun den anden forælder har lønnet beskæftigelse i den subsidiært kompetente medlemsstat som grænsearbejder? Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:</p> <p>2. Beregnes den indkomstbestemte børnepasningsydelse på grundlag af den i beskæftigelsesstaten (Tyskland) faktisk oppebårne indkomst eller på grundlag af den indkomst, der hypotetisk kunne oppebæres fra en sammenlignelig erhvervsmæssig beskæftigelse i den subsidiært kompetente medlemsstat (Østrig)?</p>	Skatteministeriet Beskæftigelsesministeriet	GA	07.03.19
C-145/18	<p>Regards Photographiques</p> <p>- Skal bestemmelserne i artikel 103 og 311 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 samt dets bilag IX, del A, nr. 7), fortolkes således, at kravet om, at fotografier skal tages af ophavsmanden, aftrykkes af denne eller under dennes tilsyn, signeres og nummereres i et antal på op til 30 eksemplarer, uanset formater og underlag, er det eneste krav, der skal være opfyldt for, at fotografierne kan være omfattet af den nedsatte momssats?</p> <p>- Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, kan medlemsstaterne da alligevel undtage fotografier, der i øvrigt ikke har kunstnerisk karakter, fra den nedsatte momssats? - Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, hvilke andre betingelser skal fotografier da opfylde for at kunne være omfattet af den nedsatte momssats? Skal de navnlig have en kunstnerisk karakter?</p> <p>- Skal disse betingelser fortolkes ensartet i hele EU, eller henhører de under de enkelte medlemsstaters ret vedrørende især intellektuel ejendomsret?</p>	Kulturministeriet Skatteministeriet	GA	07.03.19
T-716/14	<p>Tweeddale mod EFSA</p> <p>Påstande: Det fastslås, at EFSA har tilsidesat Århuskonventionen, forordning (EF) nr. 1049/2001 og forordning (EF) nr. 1367/2006 i forhold til Kommissionens afgørelse af 10. august 2011, Afgørelse truffet af EFSA den 30. juli 2014 annulleres, EFSA tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Miljøstyrelsen	Dom	07.03.19
T-329/17	<p>Hautala m.fl. mod EFSA</p> <p>Påstande: — EFSA's bekræftende afgørelse af 14. marts 2017 med referencen PAD 2017/005 CA, der bekræfter EFSA's afgørelse af 9. december 2016 og 7. oktober 2016 med</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	07.03.19

	<p>referencen PAD 2016/034 om afslag på aktindsigt i de fleste af de dokumenter, som sagsøgerne har begæret aktindsigt i, annulleres.</p> <p>— EFSA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>			
C-221/17	<p>Tjebbes e.a.</p> <p>I. Skal artikel 20 og 21 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særligt i lyset af artikel 7 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at disse bestemmelser, fordi der mangler en individuel efterprøvelse i forhold til proportionalitetsprincippet af følgerne af fortabelse af statsborgerskab for den berørte parts situation i EU-retlig henseende, er til hinder for en lovbestemt ordning som den i hovedsagen omhandlede, hvori det bestemmes: a. at en myndig person, der også har statsborgerskab i et tredjeland, ex lege mister statsborgerskabet i sin medlemsstat og hermed unionsborgerskabet, fordi vedkommende uden afbrydelse i en periode på ti år har haft sin hovedbopæl i udlandet og uden for Den Europæiske Union, selv om der er muligheder for at afbryde tiårsfristen? b. at en mindreårig person under visse omstændigheder ex lege mister statsborgerskabet i sin medlemsstat og hermed unionsborgerskabet, fordi forældrene har mistet deres statsborgerskab som omhandlet i punkt a. ovenfor?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	12.03.19
C-616/17	<p>Blaise e.a.</p> <p>Sagen vedrører: [1] Er [Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF, herefter »EU-forordningen«] i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet, når den undlader præcist at definere, hvad et aktivt stof er, idet det overlades til ansøgeren at vælge det, der skal betegnes som det aktive stof i hans produkt, og idet denne gives mulighed for at fokusere hele sit dossier på et enkelt stof, selv om det markedsførte færdige produkt indeholder flere stoffer? [2] Garanteres forsigtighedsprincippet og markedsføringstilladelsens upartiskhed, når de test, analyser og vurderinger, der er nødvendige for behandlingen af dossieret, alene er udført af ansøgerne, der kan være partiske i deres fremstilling, uden at der gennemføres nogen uafhængig dobbeltanalyse, og uden at rapporterne om ansøgning om godkendelse offentliggøres under påskud af beskyttelse af forretningshemmeligheder? [3] Er EU-forordningen i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet, når den ikke tager hensyn til de mange aktive stoffer og deres samtidige anvendelse, særlig når den ikke foreskriver en fuldstændig specifik analyse på europæisk plan af den samtidige anvendelse af aktive stoffer i et og samme produkt? [4] Er EU-forordningen i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet, når den i kapitel 3 og 4 fritager bekæmpelsesmidler i deres kommercielle formulering, således som markedsført og således som forbrugerne og miljøet udsættes for, for toksicitetsanalyser (genotoksicitet, undersøgelse af kræftisiko, undersøgelse af hormonforstyrrende virkninger osv.), idet der kun kræves summariske test, som altid udføres af ansøgeren?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	12.03.19

C-128/17	Republikken Polen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union Påstande: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2284 af 14. december 2016 om nedbringelse af nationalemissioner af visse luftforurenende stoffer, om ændring af direktiv2003/35/EF og om ophævelse af direktiv 2001/81/ EF (1) annulleres. — Subsidiært annulleres dette direktiv delvist, for så vidt som det fastsætter nationale emissionsreduktionstilsagn for 2030 og de efterfølgende år.Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Miljø-og Fødevareministeriet	Dom	13.03.19
C-666/17	AlzChem AG mod Kommissionen (appel) Påstande: — Sagen antages til realitetsbehandling, og appellanten gives medhold. — Dommen ophæves. — Den anfægtede afgørelse annulleres. — Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljø-og Fødevareministeriet	Dom	13.03.19
C-195/18	B.S. Skal artikel 2 i Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer, sammenholdt med bilag 1 til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif fortolkes således, at et produkt, hvor der til fremstilling af stamurten er anvendt maltekstrakt, glukosesirup, citronsyre og vand, også kan være en øl fremstillet af malt henhørende under KN-kode 2203 i den kombinerede nomenklatur, såfremt andelen af ikke-malgede bestanddele i urten er højere end andelen af maltede bestanddele og glukosesiruppen er blevet tilsat urten før urtens gæring, og hvilke kriterier skal anvendes ved bestemmelsen af forholdet mellem andelen af maltede og ikke-malgede bestanddele i stamurten for at tarifere det fremstillede produkt som øl under KN-kode 2203?	Toldstyrelsen	Dom	13.03.19
T-730/16	Espírito Santo Financial Group mod ECB Påstande: 1. Første anbringende: Den anfægtede afgørelse om afslag på aktindsigt i de ønskede oplysninger i Styrelsesrådets afgørelser skal annulleres, idet den tilsidesætter begrundelsespligten. 2. Andet anbringende: Den anfægtede afgørelse om afslag på aktindsigt i de ønskede oplysninger i Styrelsesrådets afgørelser skal annulleres, eftersom der er foretaget en urigtig fortolkning heri og den derfor er i strid med artikel 4, stk. 1, litra a), første, andet og syvende led, i afgørelse ECB/2004/3. 3. Tredje anbringende: Den anfægtede afgørelse om afslag på aktindsigt i supplerende oplysninger i direktionens forslag skal annulleres, eftersom den tilsidesætter begrundelsespligten. 4. Fjerde anbringende: Den anfægtede afgørelse om afslag på aktindsigt i supplerede oplysninger i direktionens forslag skal annulleres, eftersom der er foretaget en urigtig fortolkning heri og den derfor er i strid med artikel 4, stk. 1, litra a), andet og syvende led, i afgørelse ECB/2004/3. 5. Femte anbringende: Den anfægtede afgørelse om afslag på aktindsigt i supplerede oplysninger i direktionens forslag skal annulleres, eftersom der er foretaget en urigtig fortolkning heri og den derfor er i strid med artikel 4, stk. 2, første led, i afgørelse ECB/2004/3. 6. Sjette anbringende: Den anfægtede afgørelse om afslag på aktindsigt i supplerede oplysninger i direktionens forslag skal annulleres, eftersom der er foretaget	Finanstilsynet Miljø-og Fødevareministeriet	Dom	13.03.19

	en urigtig fortolkning heri og den derfor er i strid med artikel 4, stk. 3, i afgørelse ECB/2004/3.			
C-118/17	<p>Dunai</p> <p>1) Skal punkt 3 [i konklusionen] i Domstolens dom i sag C-26/13 forstås således, at den nationale ret også kan afhjælpe den manglende gyldighed af et vilkår i en aftale, der er indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, når opretholdelsen af aftalen strider mod forbrugers økonomiske interesser? 2) Er det i overensstemmelse med Den Europæiske Unions kompetence til at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau og de grundlæggende EU-retlige principper om lighed for loven, forbud mod forskelsbehandling, retten til effektive retsmidler og retten til en retfærdig rettergang, når en medlemsstats parlament ved lov ændrer tilsvarende privatretlige kontrakter, som er indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger? 2a) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, er det da i overensstemmelse med Den Europæiske Unions kompetence til at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau og de grundlæggende EU-retlige principper om lighed for loven, forbud mod forskelsbehandling, retten til effektive retsmidler og retten til en retfærdig rettergang, når en medlemsstats parlament ved lov ændrer forskellige dele af låneaftaler optaget i fremmed valuta for at beskytte forbrugerne, men derved fremprovokerer en virkning, der strider imod netop forbrugerbeskyttelsesinteresserne, idet låneaftalen forbliver gyldig efter ændringerne, og idet forbrugerne fortsat må bære de udgifter, der er forbundet med valutarisikoen? 3) Hvis der er tale om indhold i aftaler indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, er det da i overensstemmelse med Den Europæiske Unions kompetence til at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau og de grundlæggende EU-retlige principper om retten til effektive retsmidler og retten til en retfærdig rettergang i enhver civilretlig sag, når standardiseringsrådet under en medlemsstats højeste retsinstans ved »afgørelser truffet med henblik på ensartet fortolkning af retlige bestemmelser« over indflydelse på retspraksis ved den domstol, som sagen indbringes for? 3a) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, er det da i overensstemmelse med Den Europæiske Unions kompetence til at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau og de grundlæggende EU-retlige principper om retten til effektive retsmidler og retten til en retfærdig rettergang i enhver civilretlig sag, når standardiseringsrådet under en medlemsstats højeste retsinstans ved »afgørelser truffet med henblik på ensartet fortolkning af retlige bestemmelser« over indflydelse på retspraksis ved den domstol, som sagen indbringes for, når udnævnelsen af de dommere, der er medlem af standardiseringsrådet, ikke foregår på en gennemskelig måde ifølge forud fastsatte regler, når proceduren ved dette råd ikke er offentlig, og når det ikke efterfølgende er muligt at få oplysninger om den anvendte procedure, dvs. de anvendte udtalelser fra sagkyndige og retsvidenskabelig litteratur samt medlemmernes stemmeafgivelse (flertalsudtalelse og mindretalsudtalelse)?</p>	Justitsministeriet	Dom	14.03.19
C-399/17	<p>Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik</p> <p>Påstande:— Det fastslås, at Den Tjekkiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 24, stk. 2, og</p>	Miljø-og Fødevareministeriet	Dom	14.03.19

	<p>artikel 28, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald (1) ved ikke at sikre, at TPS-NOLO (Geobal) materiale overført fra Den Tjekkiske Republik til Katowice, Polen, blev transporteret tilbage til Den Tjekkiske Republik.</p> <p>— Den Tjekkiske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>			
C-449/17	<p>A&G Fahrschul-Akademie</p> <p>Sagen vedrører: 1. Omfatter begrebet skole- og universitetsundervisning i artikel 132, stk. 1, litra i) og j)), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (momsdirektivet) køreskoleundervisning til erhvervelse af kørekort til kategori B og C1? 2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: Kan anerkendelsen af sagsøgeren som et organ med tilsvarende formål i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 132, stk. 1, litra i), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, udledes af lovbestemmelserne om kørelærerprøven og udstedelse af kørelærer- og køreskolegodkendelse i Gesetz über das Fahrlehrerwesen (lov om kørelærere og køreskoler) af 25. august 1969 (Bundesgesetzblatt I 1969, 1336), senest ændret ved lov af 28. november 2016 (Bundesgesetzblatt I 2016, 2722, kørelærerloven), og af den almene interesse i, at køreskoleelever uddannes til sikre, ansvarsbevidste og miljøbevidste trafikanter? 3. Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende: Forudsætter begrebet »privattimer« i artikel 132, stk. 1, litra j)), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, at den afgiftspligtige person er en individuel erhvervsdrivende? 4. Såfremt spørgsmål 2 og 3 besvares benægtende: Giver den, der underviser, altid »privattimer« som omhandlet i artikel 132, stk. 1, litra j)), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, når den pågældende handler for egen regning og på eget ansvar, eller skal der stilles yderligere krav til kriteriet »privattimer«?</p>	Skatteministeriet	Dom	14.03.19
C-557/17	<p>Y.Z. e.a.</p> <p>1. Skal artikel 16, stk. 2, litra a), i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT 2003, L 251) fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for at inddrage en opholdstilladelse, der er meddelt i forbindelse med en familiesammenføring, såfremt opholdstilladelsen er opnået ved svigagtige oplysninger, men familiemedlemmet ikke vidste, at der var tale om svigagtige oplysninger? 2. Skal artikel 9, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlændinge (EUT 2004, L 16) fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for at inddrage en status som fastboende udlænding, såfremt denne status er opnået ved svigagtige oplysninger, men den fastboende udlænding ikke vidste, at der var tale om svigagtige oplysninger?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	14.03.19
C-21/18	<p>Textilis</p> <p>1. Skal artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2424 af 16. december 2015 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 om EF-varemærker m.m..</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	14.03.19

	<p>fortolkes således, at artikel 7, stk. 1, litra e), nr. iii), i den nye affattelse finder anvendelse på en rets efterprøvelse af gyldigheden [jf. artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009], som foretages, efter at ændringen er trådt i kraft, dvs. efter den 23. marts 2016, selv hvis sagen vedrører en erklæring om ugyldighed, hvor sagen blev anlagt før dette tidspunkt og altså vedrører et varemærke, der er blevet registreret før denne dato? 2. Skal artikel 7, stk. 1, litra e), nr. iii), i forordning nr. 207/2009 – i den anvendelige affattelse – fortolkes således, at dens anvendelsesområde omfatter et tegn, der består af en todimensional gengivelse af en todimensional vare, f.eks. et stof, der udsmykkes med det pågældende tegn? 3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: efter hvilke principper skal udtrykket »tegn, som udelukkende består af [formen (eller en anden egenskab), der giver varerne en væsentlig værdi]« i artikel 7, stk. 1, litra e), nr. iii), i forordning nr. 207/2009 fortolkes i en situation, hvor registreringen omfatter flere forskellige vareklasser og varer, og tegnet kan anbringes på varerne på forskellige måder? Skal bedømmelsen foretages efter mere objektive/generelle kriterier, f.eks. med udgangspunkt i, hvordan varemærket ser ud, og hvordan det er muligt at anbringe det på forskellige varer, dvs. uden hensyn til på hvilken måde varemærkeindehaveren de facto kan have anbragt eller kan tilsigte at anbringe tegnet på forskellige varer?</p>			
C-226/18	<p>Krohn & Schröder</p> <p>1) Omfatter toldkodeksens artikel 212a en fritagelse for en antidumping- og udligningstold i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1238/2013 og artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 1239/2013? 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: Er den i artikel 3, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1238/2013 og artikel 2, stk. 1, litra a), i forordning nr. 1239/2013 anførte betingelse opfyldt ved anvendelse af toldkodeksens artikel 212a på et tilfælde, hvor der opstår toldskyld efter toldkodeksens artikel 204, stk. 1, som følge af overskridelse af en frist i henhold til toldkodeksens artikel 49, stk. 1, når den virksomhed, der er forretningsmæssigt forbundet med den i bilaget til gennemførelsesafgørelse 2013/707/EU nævnte virksomhed – som har fremstillet, afsendt og faktureret den pågældende vare – ganske vist ikke var aktiv som importør af den pågældende vare og heller ikke havde stået for dens overgang til fri omsætning, men havde til hensigt at gøre det og også faktisk fik den pågældende vare leveret? 3) Såfremt spørgsmål 2 besvares bekræftende: Kan der ved anvendelsen af toldkodeksens artikel 212a på et tilfælde, hvor der opstår toldskyld efter toldkodeksens artikel 204, stk. 1, som følge af overskridelse af en frist i henhold til toldkodeksens artikel 49, stk. 1, også fremlægges en tilsagnsfaktura og et eksporttilsagnscertifikat i den forstand, hvori udtrykkene er anvendt i artikel 3, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 1238/2013 og artikel 2, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 1239/2013, inden for en af toldmyndighederne i henhold til toldkodeksens artikel 53, stk. 1, fastsat frist? 4) Såfremt spørgsmål 3 besvares bekræftende: Opfylder en tilsagnsfaktura i henhold til artikel 3, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1238/2013 og artikel 2, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1239/2013, der i stedet for gennemførelsesafgørelse 2013/707/EU nævner afgørelse 2013/423/EU, under de i hovedsagen omhandlede omstændigheder og under hensyntagen til almene</p>	Toldstyrelsen	GA	14.03.19

	<p>retsprincipper, betingelserne i bilag III, nr. 9), til forordning nr. 1238/2013 og bilag 2, nr. 9), til forordning nr. 1239/2013? 5)</p> <p>Såfremt spørgsmål 4 besvares benægtende: Kan der ved anvendelse af toldkodeksens artikel 212a på et tilfælde, hvor der opstår toldskyld efter toldkodeksens artikel 204, stk. 1, som følge af overskridelse af en frist i henhold til toldkodeksens artikel 49, stk. 1, stadig fremlægges en tilsagnsfaktura i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 3, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1238/2013 og artikel 2, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1239/2013, i klagesagen til prøvelse af fastsættelsen af toldskylden?</p>			
C-372/18	<p>Dreyer</p> <p>»Har de bidrag, der skal henføres til Caisse nationale de solidarité pour l'autonomie (national solidaritetsfond for selvstændighed) til finansieringen af de omtvistede ydelser, [dvs. den personlige ydelse til selvstændighed og invaliditetsydelsen] en direkte og tilstrækkelig relevant sammenhæng med visse af de sociale sikringsgrene, der er opregnet i artikel 3 forordning (EF) nr. 883/2004, og er de derfor omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, alene fordi disse ydelser vedrører en af de risici, der er nævnt i artikel 3, og skal tildeles uden skønsmæssig bedømmelse på grundlag af en ved lov fastlagt situation?«</p>	Beskæftigelsesministeriet	Dom	14.03.19